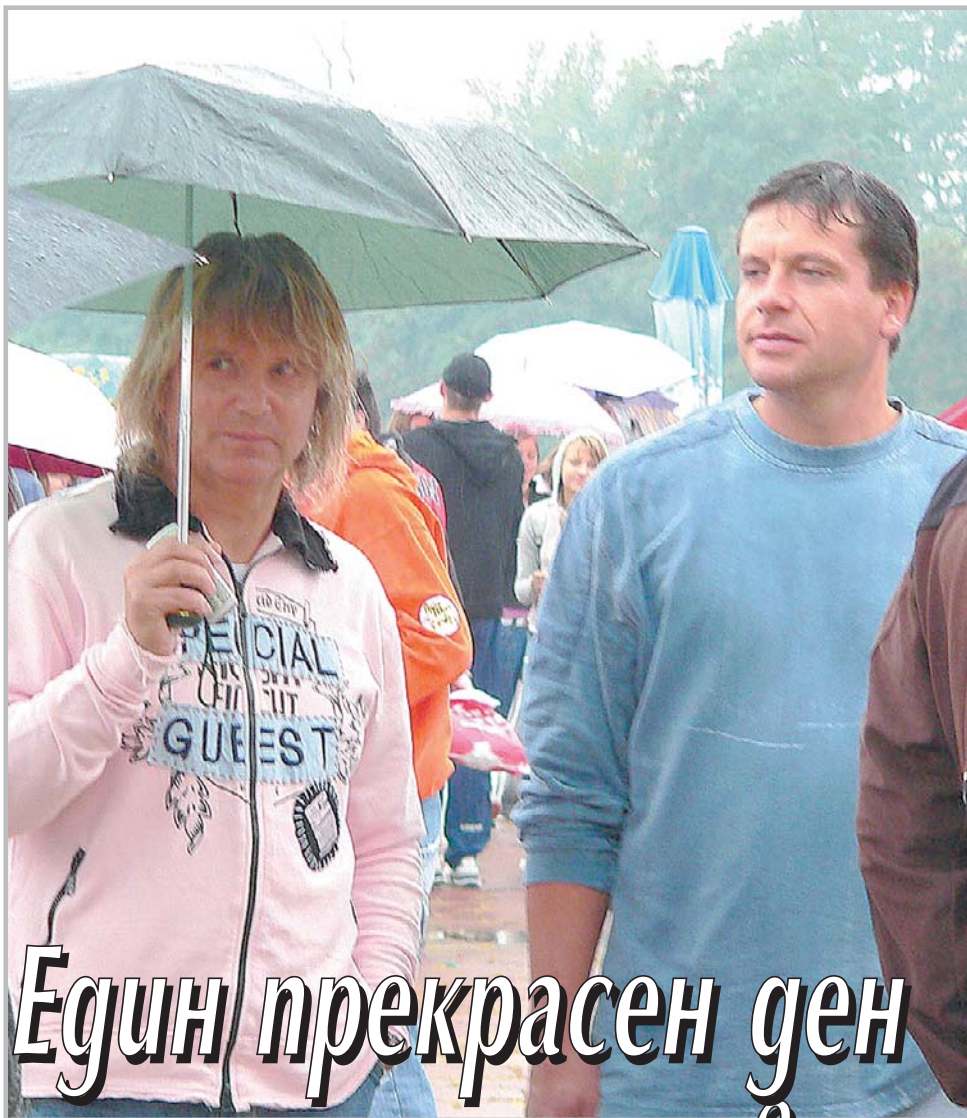

ДЕЛТА

4 октомври 2006 г., Брой 1, сезон III, www.els-plovdiv.com

Цена 50 ст.

Един прекрасен ден от месец септември... под дъжда

На 27.09.2006 година, сряда, се проведе един от задължителните три спортни празника. Валеше обилен дъжд, което се превърна в причина на Гребната база да се струпат стотици чадъри, стотици поизмокрени ученици и учители. Свикнали да

преодоляват всякакви спънки по пътя си, гимназистите не се отказаха да проведат традиционния крос, който, поради наличието на наводнено пространство и постоянството на дъжда, измени своята дисциплина и от крос се превърна в бягане с препятствия.

За други, бягашци не за здраве, а за спасение от дори приятния дъждец, спортният празник премина в задушевен уют на кафетата и кръчметата в близост с Гребната.

В суматохата да открием класните си ръководители, да намерим дружки за компания и да поспортуваме на път за вкъщи все пак не остана време за негодувание, че за сетен път бяхме безмилостно измамени от синоптиците.

Камелия ПЕТРОВА

Сайтът на
ЕГ "Пловдив"
с друго лице **3**

Пет философски
метода да
откажем
пушенето **6**

Анкета с
осмокласниците **8**

Oktoberfest през
септември **9**

Романтиката
В теб **10**

Настолните
ролеви
игри **11**

Обратна
Връзка **12**

Фотография
за всички **14**

Тържеството за откриването на учебната година - първата мащабна инициатива на УП

Успехът на тържеството по случай откриването на учебната година бе първият от многобройните резултати, които училищният парламент планира да постигне. Но той не беше случаен, зад него се крие усърдна работа на учениците, включили се в тази организация. За нашето добро настроение на 15-ти се погрижиха десетина ентузиастични членове на УП, които впрегнаха всичките си сили в организирането на посрещането на новите осмокласници. Цялата подготовка започна още на 30 юни, когато бе сформирана комисията, организираща празника. Тогава главната организаторка, Валя от 11-в, доброволно се зае с изготвянето на сценарий. След упоритата нейна работа програмата бе подготвена. Сега оставаше техническата работа на десетината ученици. Заредени с оптимизъм, те изготвиха сценарий, вживяха се в ролята на бояджии и художници, заседаваха надълго и нашироко, доста се потрудиха. В продължение на две седмици, почти всеки ден, всичко се из-

За тях работата бе и удоволствие

пипваше до най-малкия детайл. Според сценария бе подготвена музиката, чието подбиране отне 3 дни. В това време друга групичка разчертаваше двора. Надписите бяха направени и окачени, питките и солта - осигурени, и останаха само репетициите, които маркар и трудни, бяха успешни. Хареса ми ентузиазмът на всички, които помогнаха за организацията и атмосферата, сподели Марина Хубенова, заместник-председател на УП.

Дори репортерът на „Делта Те“ не пропусна да хване в кадър по нещо любопитно и за вас, с цел да ви направи съпричастни с общата еуфория. Новата учебна година започна и е чудесно, че отново се срещаме по страниците на училищния вестник. С много радост в сърцата, защото чувствително зачестиха срещите ни със съученици и приятели и малко тъга по отминалото лято, отново прекрахихме дружно входа на ЕГ Пловдив и прекосихме до

болка познатите ни коридори. Е, да си пожелаем да е успешна годината.

Теодора Бресковска, 10-г,
Николай Гарабегян, 9-в

За поредна година организацията на ЗИП-овете създаде проблеми на ръководството. Два ЗИП-а по едно и също време, разцепване на класовете на две и по-

голямата част от грешките са породени от факта, че DSD-групите имат задължителен ЗИП по немски език, което води до разцепване на двойки задължително

Отново хаос в ЗИП часовете

вече групи - това бяха само част от проблемите. Оказа се, че ученици от немски паралелки са поставени в ЗИП по английски език или ученици от Leistungsklasse попадат на ЗИП-немски при нормалните паралелки. С любезното съдействие на г-ца Люба Попова неточностите моментално се отстраняваха. По-

избираеми предмети като химия и биология, български език и литература и история. Въпреки това обаче е добре да се запитаме дали в гимназията като нашата, където се поставят високи изисквания към учениците, не трябва такива да има и за организацията на учебната програма.

ban4ev

Даскалото осиротя

Няма го вече Мариян на лавката до Немския център. Няма кой да те успокои, ако гаджето те е зарязало, или да ти се скара, че гаджето от час (което не че не е така, ама нейсе)...

За сметка на това обаче лавката е боядисана във весело жълто и има алуминиева дограма. Едва ли това ще бъде поне донякъде заместител на Мариян, но само времето ще покаже.

Надежда ИВАНОВА

Химикал-компютър в помощ на ученика

Компанията „Leap Frog Enterprises“ създаде първия компютризиран химикал (pentop), наречен Fly. Това ново чудо на техниката е насочено основно към ученическата аудитория. В пентопа, който има дължина около петнадесетина сантиметра, са поместени пълнител, батерия, лазер, калкулатор, часовник, органайзер, игри, музика.

Огромна набор от функции изпълнява този малък помощник - благодарение на лазера цифровизира текст, т.е превръща ръчно написаното в компютърни данни. Ако с него се нарисова калкулатор върху специалната хартия, която се продава с „Fly“, той ще може да изчислява всякакви аритметични задачи.

В случай че потребителят скицира барабан, пиано или грамофон, химикалът ще възпроизведе и звука им, нещо повече, притежателят му дори ще може да композира мелодия. Тъй като засега химикалът се предлага на американския пазар, в него е вграден и преводач от английски на испански. По този начин веднага след изписването на английска дума,

пентопът я изговаря на испански. Не бива да се подминава и възможността на „Fly“ да напомня за предстоящи срещи и събития. От компанията се надяват това да се окаже джаджата на бъдещето. Засега обаче цената му остава висока - 99,9 щатски долара. По прогнози на икономистите тя едва ли ще се задържи такава още дълго, защото тепърва конкурентите ще пускат на пазара подобни продукти.

Друг е въпросът, че в www.ebay.com, можете да го намерите за \$50. И все пак, ако някой желае веднага да се сдобие с „Fly“, може да го поръча в сайта www.flypentop.com или да се включи в конкурса там.

ban4ev

Лавката се радва на много посетители заради старанието на новите си стопани

Победителите в конкурса по химия:

1. Ние, учителите по химия, благодарим на всички, които плахо или по-смело се включиха в този първи по рода си задочен конкурс по химия - „Нестандартно“

В раздел есета похвала заслужават:

1. Виолета Тачева 11-г - „Какво е да участвам в състезание по химия“;

2. Радослав Драгов 10-е - „Размисли и страсти върху химията“;

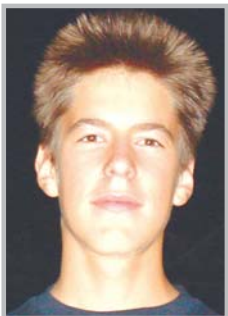
Нестандартна и задълбочена с творчески елементи е творбата на

Мирослава Денина 10-а - „Кристалите“.

Бъдете дръзновени и участвайте отново!

Сайтът на ЕГ „Пловдив“ с друго лице

Георги Манолов

Сайтът на гимназията www.els-plovdiv.com все още бе занемарен - със скучен дизайн и недостатъчна информация за училището. В края на миналата учебна година Теоди от 9-д клас реши да промени това. По нейна инициатива се събра малък екип, чиято цел е обновяването на web страницата и форума на една от най-елитните гимназии в Пловдив.

Els-plovdiv.com все още не изобилства от информация, но постепенно го разширяваме, като се опитваме да го направим по-пълноценен и интересен. Ако се регистрирате, може да видите много свои съученици в сайта. В случай че сте пропуснали да си купите новия брой на училищния вестник или просто искате да разгледате негови стари броеве, може да ги намерите в секция ВЕСТНИКЪТ. В сайта също така ще откриете и кратка история на гимназията, както и подробен снимков материал. С радост мога да кажа, че в доскоро празната секция ЗА УЧИТЕЛИТЕ ще има списък с всички учители и интервюта с някои от тях, като се надявам в скоро време те да се увеличат.

Аз, а предполагам и много от вас, винаги съм искал да намеря

Екипът ни:

1. Теодора 9-г
2. Георги 9-е
3. Николай 9-е
4. Николай 11-а
5. Степан 9-к

учебната си програма онлайн, а не да я търся из някой бележник или дневник. Е, в близките дни това вече ще е възможно и всеки ще може да открие програмата си на сайта на училището.

Нека добавя и няколко думи за форума. В него има доста раздели, но нито един от тях не е излишен. Там може да обсъждате всякакви въпроси, свързани с музика, кино, книги, компютри, спорт, и, разбира се, с училището. Има и отделен раздел, където всеки може да изкаже мнението си за сайта и форума да изяви желание, да помогне за тяхното развитие. Ние, екипът на els-plovdiv.com, работим по сайта, защото искаме да се превърне в едно привлекателно място за възпитаниците на гимназията ни. Други гимназии вече са дали пример в тази насока. Крайно време е и ние да построим интернет пространството, където да се събирате.

Ако имате желание и идеи за развитието на сайта и форума, свържете се с нас на e-mail: els.plovdiv.team@gmail.com

Коридорите кляха от ремонтни работи през лятото

Какво ново из училище

Факт е, че за втора поредна година заварваме приятни изненади, които допринасят за по-добрата атмосфера в училище. Наводненията от 2005-2006-а донесоха много щети не само на страната като цяло, а и в личен аспект, като засегнаха пряко нашата гимназия. И макар тук да се вмъква малко черен хумор, няма да е погрешно, ако отбележим, че оттогава на тема „Материална база“, всичко върви сякаш като „по вода“. Няколко бързи погледа веднага ще ни помогнат да забележим промените. Вече можем да се похвалим с нова библиотека, която предлага и читалня - едно абсолютно необходимо място за учениците на ЕГ „Пловдив“. Това, разбира се, е довел до пре-

местване на стаята по музика с няколко врати по-напред. Обновени са стълбите, преобоядисва се целият трети етаж, ролетни щори са монтирани по прозорците на някои стаи, а вече има алуминиева дограма дори и във WC-тата.

Редовните посетители може би вече са наясно, че там има и нови клекала. Макар и красиви, новите стълби от гранитогрес не получиха много похвали, защото дамите с високи токчета веднага отбелязаха, че през зимата ще бъде извънредно хлъзгаво. Очаква се обособяването на Medienraum с парите, получени от немските партньори на гимназията ни. В него ще има най-модерни технологии - компютри, интернет,

принтер, скенер, проектор, телевизор и др. Все още не се знае къде ще е мястото му - избираме между немския център и общеклещия център и общеклещия център, сподели г-жа Ангела Хюмер. Този кабинет ще бъде от голяма полза за DSD класовете след випуск-2007, които ще трябва да изнасят мултимедийни презентации и други проекти на устния изпит за езикова диплома.

И макар това да не изчерпва всичките ни проблеми с материалната база, можем да отбележим, че училището ни все повече прилича на излязло от американски филм, и се надяваме, че с наша и чужда помощ ще заварим гимназията си още по-приветлива и догодина.

Маргарита ПЕЕВА

Учениците участваха в почистването

Търсим

1. Новинари - като всеки сайт, и ние се нуждаем от хора, които да се грижат за актуалните новини в сайта, да ги търсят и добавят там, така че да са достъпни за всеки.
2. Вече имаме нов дизайн, но все пак сме наясно, че може и много по-добре. Търсим хора, които да работят по него.
3. Нуждаем се и от всякакви други ентузиастичности, които да дават идеи за разширяване обхвата от информация и възможности на сайта. Също и от такива, които да осъществяват тези идеи.

Очакваме ви!

Ликуй, народе!

„Петното на Роршах“ отново работи! След дълго и напрегнато очакване, едно от любимите места на доста ученици от ЕГ-то отвори своите врати със значително променен външен (или по-скоро вътрешен) вид, но със същите хубава музика и приятна атмосфера. Обновената обстановка е приятна за окото, но и ухото не е забравено - предстоят редица събития, сред които концертите на групите Subway и Остава. Още във вечерта на музеите и галериите започна „Лигата

на разказвачите“, която предизвика небивал интерес за гимназистите. Ако все още не сте посетили „Петното“, побързайте! Няма да съжालвате!

Надежда ИВАНОВА

Искам учениците не просто да имат спомен а да бъдат грамотни и културни

„Български хроники“ - това е заглавието на последната книга на Стефан Цанев, чието представяне се състоя на 18.09.2006 г. в кинозалата на ЕГ „Пловдив“. Госпожа Донка Енева, преподавател по БЕЛ, организира срещата и се погрижи тя да премине вълнуващо както за гостите ни, така и за учениците. Моника Запрянова разговаря с госпожа Енева за тази значимата среща и останалите многообразни дейности на учителката.

— От колко време подготвяте срещата със Стефан Цанев?

— От април.
— Кое бе най-трудното за организиране?

— Да се свържем с него. Имахме две записвания на телефонния му секретар, но той не се обади. Аз се опитах сама да вляза в контакт с него. В крайна сметка, на срещата си с учениците тук той обеща пак да ни посети.

— Колко често организирате подобни срещи?

— Всъщност срещата със Стефан Цанев е четвъртата поредна с този випуск, който аз, общо взето, не харесвам. Струват ми се много пещерни люде. (лъчезарна усмивка). Но вече влязоха в крак.

— Смятате ли, че учениците ви са се променили?

— О, да. Те свикнаха и са отворени. Знаят как и цветете да поднесат, и въпрос да зададат, и да изразят отношение дори когато питат нещо не много лицемерно, да попитат етично, възпитано и да създадат усещането за комфорт на срещата.

— Ще ни кажете ли повече за екскурзиите, ваучерите за безплатни книги и всичко друго, което правите извън училище?

— Да, това е нещо,

което моят клас си спечели. Бяха забелязани от издателство „Национален център на книгата“ в София. Г-н Игор Дамянов ги бе виждал в Античния театър за връчването на Орфеевия венец. Децата реагираха много емоционално, много спонтанно. И той родил идеята, че би трябвало някак да ги стимулира. Интересно беше, че ми казаха на следващия ден: Може да заделим за 10-15 деца. В първия момент много се зарадвах, но после казаха: Хора, аз влизам в 5 паралелки. С кой критерий ще вляза и ще кажа на 5 души, ще дам по 20 лева да си купят книги? Не става! Или дайте за целия ми клас, или за никого! И тогава - чесаха се по главите, мислиха, смятаха, и казаха: Колко човека ти е класът? Обяснявам: 26, с германчето, което си е член на паралелката - 27, с класния - 28. Най-радостното беше, че са си направили сметките и рано сутринта ми позвъниха по телефончето. Сметнахме, че можем по още 5 ваучера на децата да дадем. В колко да дойдем? В 8.10 ч. да сте тук. Защото аз в този момент имах занятия с моя клас.

С аплодисменти посрещнаха госпожа Калфова, мениджъра на издателството. Беше наистина усещане за

Име: Донка Енева

Преподавател по: български език и литература

Стаж: 32 години, като 12 от тях в ЕГ „Пловдив“

Зодия: Лъв

Рождена дата: 9 август

Девиз: Свобода, честност, любов

празник.

— А лагерите на морето?

— До миналата година всяка година и на море съм ги водила. Това е нещо много хубаво, което сплотява и паралелките, и гимназията, по театри, по екскурзии. А тази година ги наснимах всичките. Къде в момент на контролни, когато са сериозни всичките, къде в скочови моменти.

— Какво ви кара да полагате толкова много усилия за учениците ви, като вие сама казахте в началото, че този випуск не ви допада толкова?

— Ха-ха! Да, така е, но има и сладки моменти, които ме карат да погледна и с други очи. Например, когато си купувахме с ваучерите книги, Делян от моя клас дойде и ми каза: Госпожо, останаха ми 5 ваучера, искам да направя на мама подарък, препоръчайте ми книга. Аз ахнах.

— Има ли смисъл да отделяте толкова

внимание на извънкласните дейности?

— Онзи ден съпругът ми ми каза, че аз съм имала страница в интернет. Един ученик от моите, Николай от „и“ клас е писал писъмце до кандидатстващите след седми клас. Нарекъл ме е „културен човек, който иска не само да обогатява литературно останалите, но и да им предложи малко повече обща култура“. Аз мисля, че в нашата професия без любов не може. Това е, което ме кара да искам, щом излязат от гимназията, не просто спомен да имат, а да бъдат грамотни, културни в каквато и среда да попаднат. Има смисъл! Всяко подобно нещо - среща, изява, е със знак положителен.

— А успя ли да стигне някой учител до вашето сърце?

— Да, разбира се. Аз мисля, че един учител не може да се роди така, на празна почва. Аз имах великолепни учители и личности. Най-

слаба бях по математика, но преподавателят ми бе любимият. Бе невероятен като личност. Той ни водеше по екскурзии. Контактувахме с нас като с равни. Предполагам, че това е, което ме е вдъхновило.

После двете ми учителки по руски и по френски. Бяха грандами! Като отношение, като облекло, като поведение. Те тримата са ми пример.

— А вие каква бяхте като ученичка?

— Моят преподавател по математика казваше на баща ми: „Аз ви-

лон“ ти стигна. (Усмива се с носталгия.)

И си спомням - после бях бременна с малкия си син, когато той ми бе изпратил един огромен букет карамфили с пожелание за леко отървяване. Тогава още разбрах, че учителите помнят не отличниците. Те помнят особените деца, които са им създавали проблеми. Усещам и по себе си. Сега също е така помня бандюгите, помня онези, които са ми създавали проблеми. Я са яли фъстъци в час, я нещо друго. (Весел смях.)

— Обичате книгите, обичате и децата. Коя книга смятате, че един ученик трябва да прочете?

— Мисля, че вече в 12-и клас сте пораснали за Казандзакис, но на мене ми е настолна книга „Зорба гъркът“. Това е най-оптимистичната философия за живота, която съм чела. Както и неговата есеистична книга „Аскетика“, и „Репорт пред Ел Греко“, която е малко по-сложна, но великолепна. Много ги обичам. Ако говорим за българската литература, за мен най-хубавият роман е „Осъдени души“.

— Опишете се с една дума.

— Добронамерено-ведро-обичаща.

Провел:
Моника ЗАПРЯНОВА

наги ще ѝ пиша три, защото тя в клас е само едни очи.“ Той знае, че ако аз имам домашна, значи съм я преписала, защото не се справях. И така веднъж при проверка на тетрадките минава и ми казва: Междучасието не ти стигна да препишеш по математика, но да издълбаеш на чина „Ален Де-

— Кой е любимият ви стих?

КЪМ РОДИНАТА

Не съм те никога избирал на земята.
Родих се просто в теб на юнски ден във зноя.
Аз те обичам не защото си богата,
а само за това, че си родина моя.

И българин съм не заради твоята слава
и твоят подвизи, и твоята бранна сила,
а зарад туй, че съм безсилен да забравя
за ослепените бойци на Самуила.

Да търси който ще във теб сполука бърза
и почести, и власт със страст една и съща,
страданието мен по-силно с теб ме свързва
и нашата любов в една съдба превръща.

Атанас ДАЛЧЕВ

Трима се карат, четвъртият печели

Хилядолетната мистерия около Троя живее и днес

В средата на XIX в. забогателият търговец Хайнрих Шлиман решава да се посвети на детската си мечта - откриването на Троя. По това време археолозите и историците не вярват в съществуването на древния град. Въпреки това, през 1870 г. Шлиман започва разкопки по бреговете на Мала Азия. С помощта на друг виден археолог - Вилхелм Дорнфелд, постепенно разкопават така наречената област Хисарлък. По-късни разкопки показват, че Троя се намира на девет културни пласта. С годините един въху друг били построени седем града. Това навежда на идеята, че градът е разположен

на хълм. Погледнато отгоре, се забелязва, че местността наоколо е равна, подобна на савана. Три години по-късно, през 1873 г., Шлиман съобщава, че е открил Омирова Троя, където намира огромно златно съкровище от 8700 предмета, които включват накити, копчета, масивни чаши. Според Шлиман това било съкровището на цар Приам. Преди да започне разкопки по бреговете на Мала Азия, археологът прави уговорка с османския султан, която гласяла, че намерените богатства ще се поделат поравно с империята. Ентусиазмът на Шлиман обаче го подтикна да прекрачи границите и той изнася

по-голямата част от съкровището в Берлин (точно затова и ако сега отидете в Троя, на повечето места ще забележите надписи, гласящи, че ако искате да видите определена ценност, ще трябва да посетите Берлинския музей). По-рано, през 1869 г., Хайнрих Шлиман се жени за гръцката София Енгастроменос. След откриването на съкровището прави снимки на съругата си с него. Тогава всички историци и археолози го обвиняват и не го признават за откривател и истински археолог. След навлизането на руските войски в Берлин през 1944 година съкровището загадъчно изчезва. Тогава тези

Фотографията на София Енгастроменос със съкровището на Приам, единственото доказателство за съществуването му доскоро

снимки на София били единственото доказателство за съществуването на Приамовото съкровище. Години наред не се знаело къде всъщност са тези ценности, но наскоро се

Репортерът ни (в кръгчето) в коня на Огусей

разбра точното местонахождение. По тази причина сега три държави спорят на кого принадлежи съкровището на цар Приам. Гърция твърди, че е нейно, защото това е част от историята на този народ; Турция настоява, че Троя се намира на територията на бившата османска

империя, затова ѝ принадлежи; Германия, като родина на Шлиман твърди, че съкровището трябва да бъде в Берлин. А в крайна сметка прословутото съкровище на цар Приам се намира в Русия и тя го държи, докато другите три държави си спорят.

Алина, 9-а

Искало ли ви се е, някога, когато сте били деца, да се смалите - точно като Алиса, и да се заживеете в някое миниатюрно градче? С малки къщички, дворчета, дръвчета. Е, няма да ви окуражавам - невъзможно е да го направите, но за сметка на това можете поне да се нарадвате на едно такова миниатюрно селце. Местоположението му е доста необичайно - живописен двор на края на един черен път в Храбрино. Пътят дотам от Пловдив в посока Лилково е около 12 километра. Приситгайки, ще установите, че то е чаровно сгушено в пазвите на Родопите. В миниселцето има четири къщички във възрожденски стил, така че е по-скоро махала, останала непокътната от времето преди Освобождението. В градинките на къщичките все още стоят малки черешови топчета, кладенци, бещки, каруци и са обградени с плетове. Ще се изненадате колко много минисградите приличат на реални. Направени са от природни материали - вар, дърво, камък, тикли, а над тях се вее българският трибагреник. Ако пък минете вечер, ще видите струящата от прозорците им светлина.

Цялото това произведение на изкуството не е изготвено от професионалисти или от инициатива-

Малка българщина в градина

ФАКТИ

В много страни по света са създадени цели малки градчета, в които туристите за един ден могат да разледат всички архитектурни забележителности и исторически паметници в мащаб 1:25 и 1:10. Такива има в Холандия, Турция, Дания и Германия. У нас от няколко години е популярна инициативата „България на длан“.

Красимир Чобанов с едно от творенията си

та „България на длан“, а от ръцете на 17-годишният Красимир Чобанов. Той си носи талант още от дете, споделя г-жа Дима Кутева, директор на библиотеката в селото - още тогава ми помагаше с аран-

жировките на изложбите. Момчето учи в Професионална гимназия по строителство „Пеньо Пенев“ в града под тепетата. Специалността му

делено помага в начинанието му, защото стоежът на една такава къщичка или на истинска сграда минава през едни и същи етапи: поставят се основи, издигат се стени, идва ред на гредоредата и покрива. Изграждането на една къща отнема на момчето около три седмици, но зависи дали има муза. Планове на Красимир са да добави още църква и кметство към махалата и постепенно да я уголемява. За творбите си той получава вдъхновение, обикаляйки по старите къщи, но нито една от тях не е копие. Първото такова тийнейджърът смята да направи на килийното училище в селото, което, въпреки че е паметник на културата, се руши безпирно.

Ако след като видите къщичките не можете да заспите, защото искате една такава и в своята градина, тогава можете да си поръчате - Красимир с удоволствие ще ви я построи.

Съзнавайки или не, с таланта си момчето допринася за запазването на българщината в сърцата ни. Нека да му пожелаем музата никога да не го напусне и да успее да сбъдне мечтите си.

Нагеджа ИВАНОВА,
Моника ЗАПРЯНОВА
и ban4ev

там е вътрешна облицовка и настилка, което опре-

Философските размишления на автора
Снимка от Георги Стоилов

Пет философски метода да откажем пушенето

Принцип на самовтъпяването (метод Дарвин-Ницше-Оруел)

Много е важно да обърнем внимание на самата дума - втъпявам си. Не говорим за една точно насочена идея. Говорим за цяла Тълпа мисли, които умислено размножавате в главата си, за да ви убеждават, че не пушите. Благодарение на естествения отбор те стават все по-силни, а в определен момент - неконтролируеми, и започват да ви преследват. Получава се нещо като в лоша книга на Оруел. Все едно да вървя по улицата и всички да ви наричат Станислав, при положение че се казвате Вихровод. Само че ситуацията е следната: вие си мислите - „Пуша.“ - „Не пушиш!“ - „Не пушиш бе, пич!“ - „Ама ето, аз си дърпам, ммммм, страхотно е!“ - „Човек, не пушиш, ти си много зле, халюцинираш.“ И така натък. Резултатът е гарантиран.

Скоро изпадате в масивна депресия и започвате да вярвате, т.е. - отказвате пушенето. Или просто минавате на тежка дрога.

Метод на Ницше

„Това, което не ме убива, ме прави по-силен.“ Пушенето убива. Пише го отпред на кутиите (освен ако не сте супер тарикати и не си купувате стевеове dutyfree). Пише и други гадости, но за тях малко по-късно. Та, пушенето ме убива, т.е. ме прави по-слаб - елементарна логика. Make your own choice!

Метод Балзак-Иисус

Любов, аха, правилно. Ако не сте за-

белязали, любовта се асоциира със сърцето. Хайде, хайде, признайте си, всички сте си подарявали листчета, свещички, тефтерчета и тем подобни с формата на сърце още в децката градина. Ама не ме ругайте сега! Не омаловажавайте нищо! Всичко това е прекрасно, малките неща, с които засвидетелствате любовта си и карате някого да се чувства специален. Работата е там, че ако продължавате да пушите, ще се наложи да изпращате сърчица със специално нарисувани стеснени артерии, специално изрязани ръбове и сума ти още дефекти. Реализъм, все пак трябва да сме искрени. С две думи - усложнявате си живота. Пък и на любимия/любимата ще му/и е гадно.

Метод на Кранк (болния мозък) и Костенурките Нинджа

Сигурно се чудите що за пример е това. Аз ще ви отговоря, че Костенурките Нинджа са цялостна, добре завършена философия, с която е израснало цяло едно поколение. Като WS Teleshop. Леонардо е най-съвестният тип, Донатело е изобретателят, Рафаело е най-безразсъдният и Микеланджело - най- забавният (мой фаворит, между другото). Всички обичат пица. Никои не пуши. Follow the leader! Get it?!

P.S. Няма да се превърнете в костенурки, спокойно.

Капиталистически метод на Маркс

Твърде малко от нас са избрани да ядат нектар и амброзия, т.е. да притежават фабрика за цигари. А те са скъпи, особено след Нова година. Така че за тия пари поне си вредете по-ползотно(ха-ха). Яжте в McDonalds например.
Николай ЯНЧЕВ, 12-В

„Делта Те“ си търси осиновители!

Екипът на вестника набира персонал

„Делта Те“ има жизнена необходимост от сътрудници, кореспонденти, коректори и редактори.

В този си вид вестникът на ЕГ „Пловдив“ съществува от 21.03.2005 година. Оттогава екипът на вестника постоянно мени състава си, включително състава на редакторския екип. Причините за това са много, основните са две. Първо - непостоянството на кореспондентите и репортерите, второ - голяма част от първоначалния екип бяха ученици от дванадесети клас, които завършиха, така да се каже - отидоха си по реда.

Сегашният екип се състои от трима редактори, изпълняващи функцията и на коректори, макетъори, странъори и репортери (и дванадесетокласници), петима постоянни „съучастници“ и около десетина непостоянни такива. Многократно по страниците на нашия ежесмесечник се появяваше обява, че търсим редактори. Тя обаче не срещна желаното внимание. Ала от опит нашият екип знае, че сред стотиците ни читатели се крият много срамежливи, **но способни личности, от чиито дарби и усилия вестникът ни се нуждае, за да продължи да съществува**, за да го има и след нас дори. За да сме сигурни, че ще предадем всичко, което сме научили от практиката си и че ще оставим „рождбата“ си в сигурни ръце, ние се нуждаем от време. Ето защо сте ни нужни сега. Обръщаме се към всички ученици и най-вече към по-малките (8, 9, 10 клас) с молба да се отзоват на призива ни!

Необходими са хора, занимаващи се (или имащи доброто желание да се занимават) със следните дейности:

- писане на статии, репортажи, информационни бележки, дописки и др.;
- заснемане на оригинални и същевременно атрактивни фотографии;
- изготвяне на фотоколажи, комикси, карикатури;
- редактиране и преработване на **СОБСТВЕНИТЕ** материали!

Важно е да се отбележи, че не е необходим голям опит или професионализъм. Държим на спазването на срокове, старанието и оригиналността. Останалото се учи и в процеса на работа.

Най-важен в момента е всякият въпрос за следващите редактори. Добре е желаете да заемат тези длъжности да имат предвид задълженията, които придружават титлата:

- организиране на всякакви срещи, мероприятия и дейности на екипа;
- организиране на срещи само на редакционния екип;
- планиране на работата по всеки брой;
- информираност по всички въпроси и събития, засягащи училищния живот;
- набиране на нов екип или попълване на съществуващия такъв всяка нова учебна година;
- навременна и постоянна работа с e-mail-а на вестника - отговаряне на писма;
- редактиране на материали;
- коригиране на материали;
- писане на материали;
- макетиране - изготвяне на страниците на вестника по определен начин;
- страниране - работа в редакцията на издателска къща „Марица“ с назначени от техния екип странъори, секретари и коректори;
- разпространение на вестника;
- реклама;
- сработване със всички учредени институции, организации и клубове в училище;
- опазване на престижа на вестника, гимназията, учениците и учителите;
- внимателното осмисляне на всеки снимков или текстов материал, който се появява на страниците на изданието, така че той да не засяга или накърнява някого в частност или училището ни като цяло;
- радостта от това, да видиш вестника току-що напечатан след положените усилия и труд, се пада само на извървялата този път съвестен редактор!

За въпроси, идеи и желания, можете да ни намерите на адрес delta@tegmil.com или на личните ни телефони, посочени в редакторското каре на стр.16.

Очакваме ви с нетърпение в екипа си!

От името на редакторския екип:

Камелия ПЕТРОВА

Без паника

Моля, всички да напуснат сградата през изходите, обозначени на стената отдалечно. Имате сведения, че има поставена бомба. Не се паникосвайте!

Колко често ти се случва да се порежеш и да се чудиш как да спреш кръвта? Изпадна в паника, като видиш кръв? Е, не си само ти - споко. Може би ще си по-спокоен/а, ако знаеш как да се справиш с упорито течащата кръв, преди да е изцапала новия ти пуловер. А може би ще се чувстваш малко по-пълноценен човек, ако можеш да се погрижиш за счупен крак или пукната глава, докато пострадалият се добере до болницата. Това е така наречената Първа долекарска помощ. Ако имаш желанието да разбереш повече за нея, сега е моментът да станеш член на Младежкия аварийен екип (МАЕ)

към Българския младежки червен кръст. Звучи ти страшно? Нима има нещо, което може да те уплаши? Или прекалено отговорно? По-добре да знаеш как да помагаш правилно, отколкото да се мислиш за герой от „Спасители на плажа“ и да оказваш първа помощ като правиш сърдечен масаж на човек, който се е задавил с костилка. Подобно действие няма да му помогне, а може да причини смъртта му. Неадекватните действия са по-опасни от бездействието.

МАЕ са група младежи, които биват обучавани не само как да правят превръзки, но и да оказват първа психологическа помощ. „Добре е да знаеш в криза какво да правиш, как да въдвориш ред, когато всички се панират. Знаеш, че можеш да помогнеш на лекарите да си свършат по-

добре работата, като успокоиш и предпазиш пострадалия от други наранявания, докато професионалистите пристигнат.“ - обяснява Еница, 10-клас, член на Младежкия аварийен екип. Тя вече е и лектор по Първа долекарска помощ. „В един момент, когато започнеш да из-

Пожарникарско изяснение

насяш лекции, се чувстваш удовлетворен, че учиш и другите на това, което знаеш“ - допълва Еница. Дани от „ж“ клас на випуск 2006 също е неразделна част от МАЕ. Тя бе протоколчик на екипа и най-лъчезарният му член.

Провеждат се обучения и семинари, на които се усвояват допълнителни умения, участниците се науча-

ват да разчитат един на друг и да работят като Екип. Ентусиастите се събират всяка неделя от 15 часа на Гребната база. За да се включиш в това приключение, може да потърсиш координатите на екипа и на ул. „Кракра“ 6. Там всяка сряда от 18.30 Българският младежки червен кръст провеждат сбирки.

Моника, 12-ж клас

Някои от необикновените занимания в училище остават скрити за невъоръженото око на протосмъртния ученик, а още повече - за все още неориентираните ни осмокласничета. „Големата сграда“ обаче предлага най-малко девет изкушения за надарените и интелигентни ученици в нашето учебно заведение.

1. Изпити - въпреки че доброволното полагане на допълнителни изпити не изглежда като примамливо занимание за свободното време, тази дейност е перспективна и наистина е лукс. За разлика от повечето училища, ЕГ „Пловдив“ предлага на своите ученици както приравнителни изпити, така и по-лесен достъп до изпитите за сертификати на Cambridge (записването и самите изпити се провеждат на наша територия).

2. Олимпиади - ежегодно училището ни предоставя възможност на учениците, които са по-наясно с тънката материя на физиката, химията, математиката, географията, литературата, немския, английския и др., да премерят сили на училищно, регионално, че и на национално равнище. Информация за олимпиадите можете да получите от съответните преподаватели.

3. Разработка на проекти - това е предпочитан от учениците начин за проверка на знанията, защото позволява изобретателност и находчивост, а донякъде добива и състезателен характер.

4. Турнири по спорт - фут-

За всекиго по нещо Разконспирането на извънкласните дейности под прикритие

бол, баскетбол, волейбол, хандбал, шахмат, тенис на маса - провеждат се между отбори на различните класове или на различните училища. Как да се включите в отборите можете да разберете от учителя си по физическо възпитание.

5. Изложби - те (в по-голямата си част) са ученическа инициатива. „Експонатите“ се представят или във фойейто до големите стълби на втория или третия етаж, или по стените на коридорите (в случай, че става въпрос за картини, фотографии, пана...). За да се проведе някаква изложба, нужно е да се поиска разрешение от училищната управа.

6. Фото-клуб - от миналата година имаме и такова чудо. Идеята и изпълнението са изцяло от ученици, каквито са и членовете на клуба. Ако имате склонност или страст към фотографията, свържете се с Моника Запрянова, 12-ж, която е една от учредителите на тази прекрасна институция. Срещите на клуба се провеждат всяка събота от 17.00 часа в „Red Eye“.

7. Клуб „Дебати“ - нашите дебатори подновиха срещите си след дълго прекъсване миналата година и междуременно набраха такава скорост, че „отнесоха“

една ли, две ли награди (парични) за родната гимназия. Единият ѝ основоположник - Ивайло Василев - завърши, така че сега on charge е заместник-председателката на УП - Марина Хубенова. За въпроси и участие в клуба се обръщайте към нея.

8. Ученически Парламент - след цяла вечност на бездействие, след изборите за нов председател (спечелени от Лора Петкова, 11-г, само с един глас преди Марина Хубенова - 11-ж) „властта“ се върна в ръцете на учениците. Вече е подновен кодексът на Парламента и право на участие има всеки доброволец, като отпадна изискването за отличен успех. Задължително е да има не по-малко от един представител на всеки клас. Следващата среща на организацията е на 4.10.2006 г., сряда от 12.45 часа. Ако имате желание, можете само да посетите сбирката или да се запишете за участие.

9. Ученически вестник - „Делта Те“ - изданието се ръководи от трима редактори и се издава от ИК „Марица“ - Пловдив, без консултации с учител. Повеќе за това, как да вземете участие, четете на страница 6.

Камелия ПЕТРОВА

Подписка спасява учител от ЕГ „Пловдив“

В края на миналата учебна година немските партньори на училището ни решиха да прекратят преподавателската програмата на 2-жа Грубер тик, като я преместят в езиковото училище „Гео Милев“ в Добрич, където също се подготвят ученици за DSD. Това предизвика брлен протест на всички нива в нашата гимназия. Първо на 2-н Караминев, който написа мотивационно писмо до немската дирекция, след което учениците и учителите дадоха своя принос с подписка. Инициативата беше поета от две бивши ученици на 2-жа Грубер - Надежда Иванова от 12-а и Дея Черпотова от 12-б на Випуск-2006. Мястото, където се събираха подписите - гряданката зад „Джумаята“, за два дена се превърна в сборен пункт на учениците от немските паралелки от гимназията. Всички поставиха подписите си и в крайна сметка протестиращите се оказаха над 120 човека. Толкова беше нечестно, сподели Надя, 2-жа Грубер е правила толкова много за нас, а ние можем само да поставим подписа си и да очакваме чудо. Оказа се обаче че не само на Коледа става чудеса, защото за четвърта поредна година 2-жа Ренате Грубер ще преподава при нас. В централната ни в Кьолн бяха изключително въодушевени - прецедент е толкова много колеги и ученици да се застъпят за когото и да било, явно гимназията е наистина специална, коментира учителката. Това кара главния координатор в Кьолн да даде отсрочка от една година и след това въпросът с местоработата на учителката ще бъде отново разгледан. Възможността да се премести на място, толкова отдалечено от Пловдив, просто ужасява преподавателката. В ЕГ „Пловдив“ съм останала всичките си сили и любов, не мога просто така да си тръгна, каза 2-жа Грубер.

За нас, учениците, които спасихме любим преподавател, остава удоволствието от победата и надеждата, че още дълго време 2-жа Ренате Грубер ще преподава в нашата гимназия.

ban4ev

Впечатленията на зайците в първия учебен ден

Йорданка Стоянова, преподавател

Първите ми впечатления от новия 8-б клас са страхотни.

Не знам защо си мисля, че това е класът, който ще надмине... някой от предишните ми випуски. Такова предчувствие имам. Сега дали точно вас, 12-б, ще могат да надминат, леко се съмнявам, защото вие наистина бяхте страхотни и останахте в моето сърце. Смятам, че ще бъде един страхотен клас, гордост за езиковата гимназия.

Кирил, 8-г

Училището ми харесва, класната е супер добра...

Елена Златанова, 8-е

Ами... харесвам ми. В началото не ми допадаше, обаче сега, като го видях пълно с ученици, много ми харесва. И настроението е хубаво.

Илина Колева, 8-е

Ами много ми харесва. Вчера беше много забавно.

Елена Въчева, 8-е

Моите впечатления са много добри, това е едно хубаво, елитно училище. Аз мисля, че е най-елитното в града, и обучението дано да е на ни-

С хляб, мед, зъбн и народни носии ни посрещнаха в училище
Снимка от Георги Стоилов

во, да си научим езика и да се забавляваме най-вече.

Димитър, 8-и

И аз мисля, че всички са много официални и училището е хубаво.

Марсел Върбанова, 8-б

Много ми харесва тук, много са яки и учителите и учениците.

Елена, 8-к

Мисля, че имам много добра

подготовка. Учителите са много добре подготвени и са на много високо ниво.

Искра, 8-к

Ами моите първи впечатления са много добри. Харесам си новата класна и се надявам да науча добре езика тук, защото това е много важно.

Ани, 8-б

Ами... горе долу. Малко съм уплашена

Пепи ЯКОВА

Начало!

За 49-и път ЕГ „Пловдив“ посрещна своите деца

Началото на новата учебна година ознаменувахме по традиция на петнадесети септември с класическо тържество. Организирано за първи път от УП, то протече по познатия ни график - реч държача представител на най-малките и най-големите, на Парламента и на училищната управа. За пореден път госпожица Нончева ни трогна с приветственото си слово. Със знаменитата фраза от Вазовите „Хъшове“ „Благодаря ви, братя мили, за честта!“ заместник-директорката припомни на докторошните кандидат-гимназисти уморителните месеци на подготовка.

При все че музикалните изпълнения бяха на ниво (за разлика от озвучението, което, по уверение от организаторите, трябваше да наруши обичая и да създаде

илюзорна представа, че училището разполага с прилична техника), както и познатите ни от Деня на таланта водещи - Мартин и Елица, черешката на тортата бе прокарването на една на-

пълно нова за гимназията традиция. Дванадесетокласниците тържествено съпроводиха най-новите членове на голямото семейство на Английската през портите на главната сграда, портала към себе/познанието. Поздравления за екипа на УП, който не се откажа от смелото си начинание, не се спря пред никаквоавно препятствие по пътя към успеха и видя идеята си осъществена! Искрено се надявам, че този пръв контакт между „малките“ и „големите“ ще се превърне в едно обещание, за завършващите - че ще предават наследената традиция, а за осмокласниците - че ще я следват и на свой ред завещават!

Камелия ПЕТРОВА

Когато нашите родители са учили в езикови гимназии, било то немска, английска, френска или руска, те са я забъривали като възпитаници на народа, чийто език са изучавали. За наше съжаление, това вече не е така. Именно затова ние - екипът на „Делта Те“, решихме да създадем рубрика, в която ще поместваме по нещо за празниците в английско- и немскоезичните страни. Надяваме се по този

Oktoberfest през септември

Oktoberfest

начин да обогатим общата ви култура и да ви накараме да харесвате все повече хората, на чието слово посвещаваме пет години от живота си.

азват, че Бавария е Германия, а Мюнхен - столицата ѝ. Аз лично определено не мога да се съглася с това, особено след като след петгодишно учене на немски чуя от баварец „Host mi?“, което би трябвало да означава „Hast du mich verstanden?“, и нищо не разбира. Това обаче не пречи на баварците да имат

най-големия фолк-орен фестивал в света - Oktoberfest, и с него да славят името на страната си, както казват те - Ueberall.

Корените на празника ни отвеждат в началото на XIX век, когато един обикновен офицер предлага сватбата на Лудвиг фон Байерн с принцеса Тереза фон Хилдбургсхаузен да се отпразнува с конно надбягване в покрайнините на Мюнхен (местност, която по-късно е наречена Theresenwiesen,

или „ливадите на Тереза“). И така на 17 октомври 1810-а плановите били осъществени, при това толкова грандиозно, че кметът на града предложил конно надбягване да се провежда всяка година по същото време. До 1819-а то било организирано от земевладелците, след което градските старейшини решават да бъде ръководено от града и по този начин да осигурят достъп на повече баварци. През 1880 година с електрическото осветяването на

тентите събитието започва да придобива настоящия си вид. И така до тазгодишния Oktoberfest, който се провежда от 16 септември до 3 октомври.

Днес, по време на Oktoberfest-a, Theresenwiesen, които вече се намират почти в центъра на града, зад Munchner Hauptbahnhof, приютяват 6 милиона туристи, които се наслаждават на последните слънчеви лъчи на есента. Огромните тенти побират близо 1000 човека, жадни да

вкусят тъмната Wiesenbier, която по традиция се прави през зимата, узрява през лятото и задължително притежава по-голям процент алкохол, на който дължи и по-сладкия си вкус. Обичаят повелява бирата да се сервира в еднолитрови чаши с дръжки, които се наричат „мас“ или Мас. Колкото и да ни е трудно да си го представим, Oktoberfest-ът не е просто един бирен салон като тези, които придобиха популярност в България през последните години. Той е нещо много повече - карнавали, маршове, матинета, огромни лунапаркове... Той е и визитната картичка на Мюнхен - третия по големина град в Германия и столицата на провинция Бавария. Посетил го веднъж, ти непременно ставаш малко или много повече германец (баварец). Празникът до такава степен завладява сърцата на хората, които са го посетили, че вече съществува Oktoberfest - Синсинати, Oktoberfest - Тусла, дори Oktoberfest - Тексас.

И така, нека оставим германците да спорят дали Бавария е Германия, или обратното :), това, което нас ни интересува, е: Защо Oktoberfest-ът се провежда през септември? Дори след дълго лутане и ровене из енциклопедии не можах да разбера... Но в крайна сметка това няма много голямо значение, нали?

ban4ev

Неповторим синтез на светлина, движение и ритъм

Дата: 23.09.2006
Място: зала „Христо Ботев“, Студентски град
Събитие: Mechanical Culture
Жанр: Техно
Организатор: Renesanz
www.renesanz.com

Първото грандиозно парти на закрито сложи началото на новия сезон. То бе едно от най-великите и мащабни събития за годината. Титуляр на купона бе Cristian Varela (Испания). Той зарадва феновете си с двучасов размазващ микс. The Horrorist feat. Festes Weiss (САЩ), Space

DJz (Англия), Drumcomplex (Германия), Chris Binder (Германия), Balthazar & JackRock (България) допълниха програмата като спечелиха рејвъ-

рите с мощни и енергични сетове. Кулминацията на шоуто бе отпразнуването на 29-тия рожден ден на DJ Balthazar.

Зала „Христо Ботев“ се пукаше по шевевете. Макар цената на билетите да бе 20 лева, над 3000 техноманиаци споделиха това изживяване. Партието започна в 23.00 ч. на 23 септември и завърши в 7.30 на другия ден. За оцелелите бе предвидено и afterparty!

Всички се прибраха физически изтощени, но психически отпочинали, заредени с много положителна енергия и весели спомени от поредното размазващо парти на Renesanz. Следващата промяна на организаторите ще бъде гостуването на Ben Sims (Англия) на 15 декември.

Моника, 12-ж клас

Подготовката за откриването на новата учебна година включваше разнообразни дейности, включително позиране и пред нашия фотоапарат

Снимка от Николай Гарабедян

Да се окултуря...!!!

В Нощта на музеите и галериите

Нощта на музеите и галериите в Пловдив на 29. 09. 2006. г. се оказва едно наистина невероятно преживяване от европейска величина. За тези, които въпреки рекламната еуфория не са разбрали за какво става дума - това беше вечерта, в която 45 галерии и музеи под тепетата отвориха врати да посрещнат жителите и гостите на града с различни забавни програми и промоции. Невъзможно е да отречем, че има нещо много авантюристично в това, да обикаляш по „темните“ улици на стария град, да отпишаш от влагата на въздуха там и да поемаш късчета от вечността.

Още в 20 часа, когато на централния площад излиташе огромен балон, улиците на старинния Пловдив се бяха препълнили с коли и хора, глъчта беше толкова голяма, че всички едва се разминаваха. В Етнографския музей, галерията „Злато Бояджиев“ и „Трак арт“, където имаше представяне на произведенията на ученици от училища за мода, беше почти невъзможно да намериш ред, за да влезеш. Огромен интерес предизвикаха представянията на книги в „Тотал спорт“ и в галерия „Филипополис“. Почти неразбираема остана изложбата в

„Баня старинна“, но за сметка на това електронното парти там се радваше на одобрението на младите фенове. Много от любителите на театъра не скриха очарованието си от спектакъла „Фенове“, при откриването на „Арт спектър“. Една от най-провокативните изложби беше тази в галерия „Сариев“ - „Кариев“, съпътствана с експериментално видео „Зъб“ и промоция на апетитни петифури с изобразен зъб върху тях. Цяла вечер ученици на гимназията ни се срещаха - случайно и по уговорка, по улиците и музеите в града. По-голямата част от тях са категорични, че е било едно наистина нестандартно преживяване, което за повечето не завърши с затварянето на културните обекти в 3 часа вечерта.

ban4ev

Лятото и книгите - улсс!

През лятото малко от нас се сещат за измачканото листче хартия, на което са записани произведенията по литература за следващата година. Спомняме си го най-често в първия час по предмета и тогава в съзнанието ни се избустря въпросът „Ами сега?“. Ясно е, че каквото и да сме правили цяло лято, шансът да сме си прочели книгите е нищожен, а пък възможността да си спомняме детайли - по-малка от никаква. Може всъщност да не са чак толкова скучни, но нали все пак сме задължени да ги прочетем и това няма как да не им лепне етикета „ненадминато отегчителни“. Разбира се, книгите за лятото имат много свои предимства, стига да знаете как да ги използвате. Те са например ефикасен лек срещу безсънието. Ако пък по някаква случайност нямате какво да правите, то просто си спомнете, че имате книги за четене, и веднага ще ви хрумнат куп други по-важни ра-

боти за вършене. Но да се върнем в часа по литература - и без паника, моля!

Има разрешение на всеки проблем, в случая то се нарича креативност.

Ето и няколко техники на измъкване от въпроси относно съдържанието на творбите:

- Аматорски метод - извинявате се с първото нещо, което ви хрумне. Успеваемост ~ 0,001% от случаите.

- Техника на късметлията - работи по-сигурно при произведения с малък брой действащи лица, защото най-безочливо ще обвините някой от тях в убийство например.

Наистина си е късмет, ако познаете, стига да не ви попитат за причините след това.

- Метод на фалшивата кашлица - лесен и ефикасен, а освен това получавате и разходка до чешмите като бонус.

- Метод на припадъка - обръщаш бялото на очите и се сгромоляваш. Приятелите могат да помогнат с малко паника. Във всеки случай трябва да знаете, че има голяма вероятност учителят все пак да надуши измамата.

И когато тези кризисни моменти отминат, всичко е отново тип-топ... или поне до догодина.

Емилия, 11-а

ЛЕТНИ КНИГИ

Момичета, не бъдете егоисти и се смилете над вашите съученици от мъжки пол. Така и така е ясно, че през лятото са били твърде заети, за да седнат и да прочетат книгите за часовете по литература, поне вие бъдете добри и им ги разкажете набързо в някое междучасие! Вие и без това нищо не губите - само печелите от факта, че си припомняте съдържанието и на тези книги от списъка, които поради особено нискоко ниво на подгържане на интереса сте забравили веднага.

Нагеджа ИВАНОВА

Поети, художници, развихрете се!

www.stih4e.com набира творби за нова стихосбирка

МАЛКО ИСТОРИЯ

Подобен аматорски сборник с български стихове, преведени и на английски, е създаден в нашата гимназия през 1996 година със средства, предоставени от посланика на Великобритания в България. „Опит за летене“, или „Learning to fly“, е сборка на 7 млади хора, която съдържа 26 стихотворения, отразяващи душата на гимназиста, търсец себе си.

екип, който се е заел с нелеката задача да подбере и издаде едни от най-хубавите стихове, излезли изпод аматорска ръка.

Стихосбирката „Романтиката в теб“ - първа от поредицата, излезе преди две години и се разпространява както в България, така и в две отделни книжарници в New York. Сега очакваме втората част да стане реалност в началото на 2007-а. Всеки, който желае да публикува безплатно свое стихотворение, трябва да изпрати своите лирични творби на www.stih4e.com или да ги предаде лично на Христина Христова, 12-а клас. Място има и за младите художници, чиито рисунки ще намерят място като илюстрации към стихотворенията.

Ще се радваме участието ви!

За повече info:
www.stih4e.com
inahristova@abv.bg

Ако сте от хората, които обичат поезията и сами редят римички - чудесно!

бирка. Как? Става дума за независима инициатива на един млад и енергичен

Секс, наркотици и рокендрол

Само че без рокендрол. Това е книгата „Hash Oil“ на Момчил Николов, част от поредицата „Бърза литература“ на издателство „Жанет 45“. Свежа, съвременна, с неочаквани обрати и с герои, които веднага ти стават близки. Прекрасно четиво за почивка след уморителен ден или седмица. Книгата е за неназован млад мъж, който отчаяно се нуждае от пари и затова се обажда на своя приятел Джамаеца, дилър на наркотици. Джамаеца му предлага партньорство в доходен и лесен бизнес с хашишово олио, силен наркотик от листа на марихуана, произвеждан от монах в отдалечен манастир. След редица приключения, опасности и смешни ситуации ценната и много скъпа бутилчица хашишово олио е излята в помпената станция на малко градче, за да може да има наркотици за всички.

Нагеджа ИВАНОВА

Настолните ролеви игри

Ще започна с думите на един автор тогава, когато PC Mania беше добро списание: „Ако сте играли Diablo, сте почувствали 0,001% от удоволствието, което носят ролевите игри. Ако сте играли Baldur's Gate, сте почувствали 0,1 %“

Дълга е историята на настолните ролеви игри (но аз няма да ви занимавам с нея), но, въпреки огромния си потенциал, те доскоро се радваха на популярност почти единствено на Запад. И как иначе - сесиите изискват много свободно време, а и хобито понякога излиза доста скъпичко.

Нека първо разясня малко какво точно представляват НРИ. Забравте за компютъра, сложните ефекти и красивата визуализация. Забравте също за ограниченията! Тук всичко е подвластно на въображението ви - именно то е вашето зрение в световите на НРИ. Най-популярни са средновековните с голямо наличие на магия и напоследък мистично-средновековно-техническите светове (веднага се сезавам за CRPG-то Arcanum), но има и много популярни sci-fi и съвременни сетинги - примерно Fallout PnP (постапокалиптичен сетинг, основава се на играта Fallout) или Vampires: The Masquerade (съвременен сетинг с масивното участие на вампирите). Както виждате, фантазията тук не е ограничена от монитор и кутия.

Какво е нужно, за да си спретнете сесия? Първо, самите правила. За тях четете по-долу. Второ, поне двама играчи (на теория само), но е задължително поне четирима с Водещия. Също така бойно поле, зарчета (какви и колко - зависи от системата), нещо, с което да представят героя си. И стигаме до най-важното - кой е Водещия? Водещия (или Разказвач, Dungeon Master и т.н.) има най-трудната задача. На практика той подготвя и ръководи всичко нужно на играчите, за да напредват през кампанията. Той подготвя терените, мес-

тата, битките, НИП-овете (неигрови персонажи), които героите биха срещнали в зависимост от изборите, които правят по време на приключението, както сюжетата и влиянието на персонажите върху него. Може би вече се досещате - да, Водещия е почти бог по време на сесията. Но това не е лека задача - той е връзката на играчите със света, той е техните очи и уши. Естествено, играчите правят избори и насочват играта, те разиграват персонажите (оттам ролева - влизат в ролите на героите), но именно от Водещия зависи доколко забавна е играта.

Има най-различни платени и безплатни системи, по които можете да играете. За всяка система си има характерни светове. Ето една малка част от тях:

Dungeons And Dragons 3.5

Една от първите и днес най-популярна, развита ролева система, дала началото на много легендарни поредици компютърни игри, е Dungeons and Dragons. Тя претърпя изключително много промени и все още търпи развитие, докато някой са в застой; именно за нея са разработени сетингите (светове) Forgotten Realms, Ebberon, Greyhawk, по които са направени едно и две CRPG (Computer Role-Playing Game). Характерното за системата са нейните зарове - не само стандартните 6-стенни, а 10-, дори 20-стенни зарове. Напоследък системата доста се комерсиализира. Има всякакви специализирани пакета фигури за различните сетинги, но, за съ-

жаление те, както книгите с правилата и зарчетата, в България се продават изключително скъпо.

Ендивал

Първата българска настолна ролева система, за съжаление, бързо губи популярност заради сложните изчисления, които трябва да се правят. Но именно тя проправи път в съзнанието на хората и спомогна за по-късната популяризация на НРИ в България.

Аксиом 16

Първите идеи за правилата на Аксиом излизат още преди Ендивал. Днес втората българска ролева система измества дори DnD в България. Предимствата? Ако трябва да ги изброявам всичките! На първо място - много по-реалистична, но същевременно поддинамична и лесна за усвояване. Също така - една цена, която би очаровала дори и най-големия скъперник. Достъпност. Стил. Изящество. Не ме разбирайте погрешно - не я хваля само защото е българска, тя има и множество дребни недостатъци, като леко неразвит свят (което е нормално - все пак излезе преди едва година) и объркващи на места правила (като правилото за смърт). Но това се поправя с времето - факт е, че авторите редовно отговарят на въпроси и запитвания на форума на играта, а и приемат нови идеи за развитие на света. Първият пакет с поправки в правилата вече е факт - можете да си ги изтеглите безплатно от сайта, както и да дръпнете персонажни листове и първите 16 страници от книгата в www.acsiom16.com.

Книгата с правилата можете да намерите на цена под 13 лева (за сравнение - 1 книга от DnD струва 80 лева) в книжарници „Хеликон“.

Fallout PnP

Fallout светът превърлен върху хартия. В началото е малко сложно, но се свиква. Прекрасно допълне-

ние, докато чакаме Fallout 3, каквото и да сътворят Bethesda.

Препоръчвам ви този сайт - <http://wasteland.ath.cx/phpbb2/index.php>. Там не само ще успеете да свалите правилата, но ще получите и насоки относно компютърния първоизточник.

G.U.R.P.S. - Generic Universal Role-Playing System

Универсална и изключително популярна система. Тя обхваща от фентъзи до научнофантастични светове. Името в началото било прието като работно, но постепенно се наложило като най-добре описващо системата. Български превод на G.U.R.P.S. Lite можете да намерите на www.trpgbg.net.

Съществуват и всякакви други системи, но най-важното е да не забравяте, че правилата на системата само ви показват колко богат избор всъщност имате. А ако искате да въртнем една кампания по Аксиом 16, пишете ми: tdoabv.bg

TDO

Как да „не си“ губя времето следващата ваканция

Осъзнахме, че лятото свърши и сме сигурни, че за много от вас не е било интересно, а по-скоро доста скучно. За да не ви се случва това отново, ние, опитните, ви даваме пример с желанието да не се отегчавате през следващата ваканция.

10:30 - Бум-трас-прас. Ставане. Клин клин избива, пий една бира или сръбни шкембе-чорба и започни деня с „I feel good“ на James Brown.

11:30 - След студения дезинфекциращ душ идва ЗАКУСКО-ОБЯД:

- Едно айранче;
- Чупи 2 яйца (деликатно отстраня черупките);

- Ръгни малко сиренце в тигана и не забравяй мазнинката - полекинко с холестерола, ей!

Ам-ам пред ТВ-ът. Цъкни на Fox life или City TV, MTV.

13:30 - PC-time: Разцъкай контричка, малко чат (Скупе, Ай си ку) и чекни майла за някой друг SPAM

15:00 - Минутки за окултуряване:

Гепи някоя книга и си припомни буквите (може и списание). NB! Чети само, ако нямаш нищо друго за правене.

17:00 - Не играй боулинг, освен ако не си ПАЧКА. Беж към кварталния фитнес, за да не демонстрираш сланинки по плажа. Леко с анаболите, все пак има и стероиди :) (Не е същото като астероиди!)

18:00 - Изкъпи се в името на обществения мир, МОЛЯ ТЕ!!!

19:00 Приятелите ти са на море, гадно ти е, аааааа?! Намери си ХОБИ! Ама това е много работа, така че си вземи си ДЖИСИЕМ-а, разрови се из фоунбуока и поднови старите контакти.

NB! Трябва да имаш интересно предложение, за да ти се вържат.

ПРИМЕР 1: „Искаш ли да разберем какъв е маршрутът на автобусна линия 96 (така ли му викат вече?)“

ПРИМЕР 2: „Имам да връщам книга отпреди 2 години в библиотеката „Иван Вазов“. Ще дойдеш ли да ми държиш ръката?“

Да предположим, че ти е вързал и си оцелял в библиотеката. Оттук нататък на времето му свърши работното време!

Направи лабораторно проучване на новите марки бира (не се нуждаеш от лакмус, използвай език.) Ако „видиш“ музика от някоя квартира, натреси се учтиво.

ПРИМЕР: „Чух викове, рещих, че имате нужда от помощ, и донесох два литра бира за морална подкрепа.“

За да си спестиш кинтите за такси и за да избегнеш инцидентите по тъмните, опасни улици, си тръгни на сутринта.

NB! Измъгни се от родителското тяло интелигентно.

ПРИМЕР: „Г-жата по история ми остави шестлица, без да я заслужавам, и трябва да ѝ се реванширам.“

Скоро очаквайте включване!!! P.S. Три лева ще ви оправят за през деня.

Айляк ХАРАБИЙСКИ и Харабия АЙЛЯШКА

Обратна връзка

Здравейте!

Пиша ви относно обявения от вас конкурс в последния брой на вестник „Делта Те“ за ново заглавие... а и заради недоразумението и невероятния ужас, които тази статия предизвика в иначе спокойното ми съзнание.

Да смените заглавието на вестника - „свещена глупост“ (както е казал поетът)

Защо?

Как бе, хора, ви хрумна да сменят заглавието на вестника, ами дайте да сменим и името на гимназията.

Първо - „Делта Те“ не е обикновен училищен вестник, а нещо повече. „Делта Те“ е институция. Институцията, създадена ОТ учениците на ЕГ „Пловдив“ и ЗА учениците на ЕГ „Пловдив“, отразяваща живота в ЕГ „Пловдив“. „Делта Те“ е и самото развитие на учениците. Той показва напредъка, прогреса на самите нас. От момента, в който беше 4 стр. формат А4 и издаван на обикновен черно-бял принтер, до момента, в който стана това, което е! Без никой да помага на нас, учениците, ние (в частност ех-екипа) възродихме традицията да имаме вестник - нещо за нас и от нас... Още помня как, когато бях едно уплашено зайче в 8-и клас, бях приятно изненадан от батковците и

но сме го чели цяла година... Постоянно прелиствахме статия за Keeth Kelly в „Делта Те“, радвахме и се, но още повече се радвахме на края ѝ, където пише да очакваме продължение. И ние в продължение на дни ставахме с мисълта да видим следващия брой... да видим новото „Делта Те“... това не беше просто вестник... това за всички ни беше едно - „Делта Те“... и

ден „Делта Те“. Не просто възроден, а нещо повече - пресъздаден по много по-красив и професионален начин. Едва ли можете да си представите (понеже някои от новия ви екип са помалки), когато излезе следващият брой на „Делта Те“ след 3 години закъснение... Но той пак беше нов, пак беше за нас, пак доставяше удоволствие и пак си беше „Делта Те“! „Делта Те“ възкръсна!!! Не знам дали ме разбирате и дали осъзнавате какво стана, като излезе 1 брой от сезон 2 - беше възстановен един мит, възкръсна не просто един вестник, не поредният училищен куп хартия. Възкръсна „Делта Те“. Институция беше възродена. А на институциите не могат да им се сменят имената. (Представте си просто, че на някое така му хрумне да смени името на държавата ни, просто ей така - немислимо е нали?) Сега разбирате, надявам се, защо в началото съм употребил думи като „ужас“ и „недоразумение“... Вие сте новото поколение, на вас пада нашата надежда да съхраните традициите на гимназията!

Уважаеми Христо,

Бързам да те успокоя - никой няма да сменя заглавието на вестника. Това там е малка стилистична грешка - моя е вината, че го пуснах в този вид. Явно, когато в безсънна нощ съм го редактирал, умората е била надвиснала над мен. Единственото нещо, което ще сменим във вестника, ще е главата му. То е начинът, по който е нарисувано името му (така да го обясня). Въпреки че съм една година по-малък от теб, мисля, че знам наистина на какво е символ „Делта Те“. Никога не ми е минавало през ума (никога не ми, нито на останалите редактори) да сменяме името. Иначе изключително много се радвам, че чувам (прочитам) такава трогателно мнение за вестника. Това означава, че усилията ни не са били напразни. Да ти обясня защо искаме да сменим главата, а и цялостния изглед на вестника: Първата и основна причина е, че когато преди две години беше възроден вестникът, в екипа не е имало хора, които са могли да направят по-професионален надпис, а и той е бил последната грижа - все пак говорим за цял вестник!!! Втората е, че сега има нов редакторски екип, който иска да въведе и няколко други идеи, които биха стояли „постничко“, ако вестникът изглежда, както изглежда сега. Това, разбира се, не означава, че не е бил професионално изработен!!! И третата причина е, че трябва да съществува разнообразие и всеки да има определена свобода. И така... Въпреки че голяма част от втория екип на вестника завърши, вестникът на ЕГ „Пловдив“ ще продължи да се нарича „Делта Те“

Надявам се да съм разсеял ужаса от душата ти!!!
ban4ev

никой не казваше „Прочете ли статията за К. Kelly във вестника“, а всеки повтаряше - „Видя ли статията за К. Kelly в „Делтата Те“.“

Вестникът умря, „батковците и каките“ завършиха и постепенно умря и надеждата за новия брой на „Делта Те“...

И така докато не станах в 11 клас. Стана чудо. Беше възро-

дана величина... и оват нови хора, нови ученици, нови учители, но остават спомените, общите красиви мигове, именно те са запечатани на едно общо за всички място - „Делта Те“ (една невидима връзка между поколенията)

Успех и умната!!!
С уважение: Христо Шерев, випуск 2006, клас-з

Сутринта на първия ден от летния ми стаж влязох в редакцията на в. „Марица“ със самочувствието, че мога много, и, айде бе, нали в училище бях редактор на вестника, с едни репортажи ли няма да се справя? Излязох обаче със смътното усещане,

Училищна vs. сериозна журналистика - 1:0

че от мен журналист май няма да стане. Бяха редактирали още първата ми статия толкова пъти, че едвам я познах. Добре че името ми се мъдреше под заглавието (което също не беше мое)! Сякаш тупнах на земята като пиле, което теървай разбира, че не се е родило научно да лети.

Чак след като мина малко време, започнах да свиквам с хилядите редакции, пренаписвания и трескавото чакане да публикуват „шедьовъра“ ми. Тогава разбрах, че свобода на словото и печата всъщност няма и това е просто плод на някое болно възбуждение. Вечер с капка носталгия препрочитам старите броеве на „Делта Те“, където се появяваше винаги моята статия,

с моето заглавие, та дори понякога и с моите стилистични грешки. И ми се искаше на другия ден да напиша нещо, без да се съобразявам с броя на редовете, със структурирането на текста, дали е новина, която заслужава да е на първите страници, или може да е по-назад и т.н. Но всеки ден оставях това си желание пред вратата на редакцията да чака с нетърпение края на стажа.

Чакането не се оказа напразно. Доиде поредната учебна година в ЕГ „Пловдив“ с новия редакторски екип на „Делта Те“. Добре че са ми приятели и все още разрешават да пиша статии като тази. Благодаря ви, колеги, и успех!

Надежда ИВАНОВА

P.S. Специални благодарности на Ева, Симо, 2-н Петров, 2-н Кождабашев, 2-н Ерамян, Иво, Гергана, Мая, Валя, Галя, Мария, Камелия, Аня-ля, Хенриета и всички останали от екипа на в. „Марица“, които много ни помагаша и направиха лято на редакторския екип по-ползотворно!

ФЕНОВЕ

Вестник „СЪН“

Романите за Хари Потър са едни от най-предпочитаните книги от малки, тийнейджъри и възрастни. Авторката Джоан Катлин Ро-

Хари Потър - манията, която обсебва

с вестник „СЪН“ Роулинг споделя:
Идеята, че може да има дете, спасило се от мъчителните ограничения и избягало в един особен, едновременно реалистичен и метафоричен свят, в който усеща огромна сила, ме привлече магнетично. Поредицата за Хари Потър е запланирана да се състои от седем романа, като шест от тях са вече издадени на над 60 езика. 300 милиона

екземпляра се подвизават из целия свят. Във всяка една книга малкият Хари се бори срещу невиданото зло на най-великата черен магьосник, съществувал някога - Онзи-Който-Не-Бива-Да-Се-Назовава, като всяко дете се справя със света на домашни и уроци, примирява се със зловни учители... Хари Потър излезе от света на книгите. Прочутата американска филмова компания УОРНЪР БРА-

ДЪРС даде възможност на книгите да се пренесат в реалността, създавайки кинопродукции по романите на Роулинг. По вече филмираните четири от тях са създадени компютърни и плейстейшън игри. Милиони деца по света се стремят да приличат на Хари и приятелите му от училището за магия и волшебство „Хогвортс“ - носят очила като тези на Хари, правят си същата прическа като не-

говата, отглеждат сови. В Интернет пространството има стотици сайтове, посветени на „момчето, което оживя“. Но и възрастите не остават назад - политици си служат с имена и понятия от света на Хари Потър, филмови звезди са явни фенове на малкия възлещонок, а името на Джоан Роулинг беше включено едновременно с това на Мадона в енциклопедия „Британика“. Няма никакво съмнение, че векът на Хари Потър е настъпил!

Lete

Цифрова новела

Продължение от предишния брой.

Когато се запознахме, не знаех за тази му страст към числата. Разкри ми я един мой познат, който пък я бил чул от едно момиче, което е най-добрата ми приятелка. Звучи странно, но сигурно съм го забравил, и не само това забравил съм, че дори съм го знаел, и когато този мой познат, който го бил чул от момичето, което е най-добрата ми приятелка, ми го каза, то то за мен изглеждаше напълно ново.

Това всездешно двуцифрено четно число, съборът от чии-то десетици и единици прави пет, също отведе моя познат и приятел в края на една вселена, но диаметрално противоположна на онази, към която той така искрено се старал да вярва, че отива. Между другото, той обожаваше само нечетните числа и мразеше останалите. Затова се зарадва, когато откри, че едно и четири правят пет. И рещи, че това ще му е на късмет. Но не би. А всичко започна толкова добре...

Един ден той дойде при мен и ми сподели

ли със семпла проява на скромно самочувствие, че харесва едно момиче, при което верооятността, шансът тя да отвърне на чувствата му да е по-голям от пет, по-голям от седем. Това доста го обнадеждаваше. Но също така ставаше и повод в съзнанието му да се раждат какви ли не странни идеи. Повече или по-малко от тях той бързо забравяше, но това го правеше разговорлив и така веднъж ми разказа следната история.

Влюбил се в едно момиче и му пратил букет рози и някаква картичка. В картичката - стихче. Колко мило! Тя хвърля и двете. Представих си и още нещо: как той седи и чака на уреченото място изгупан, избърсан, напарфюмиран и сресан и как си тръгва не много разочарован, защото предвидително е знаел, че тя няма да дойде. Докато чакал, си спомнил за последния или за поредния път, когато се е влюбвал, и установил, че не може да установи с точност кога точно се случило

това. Та той ми разказа тази история и ми каза, че отново се е влюбил. Или поне така смята. Твърдеше, че иска да ме запознае с обекта на своите чувства, суперлативите за когото не спести, докато аз от своя страна, проявявайки пълно доверие във вкуса му, упорито отказвах.

В крайна сметка, обстоятелствата са нещо отвлателно и аз по-късно също се влюбих в този обект на желание от негова страна, но вече имах горчивия му опит зад гърба си.

Запознаването ми с нея се състоя по доста странен начин, липсата на описание на който смятам за уместно да отдам на лапсус в архивите на Мнемозина.

И така, вървахме в пясъчно-водна стъпка и неумолимо се приближаваме към онази петица, която принципно не е петица, но като сбор от едно и четири е равна приблизително на толкова. Идваше четиринадесетият ден, онзи, измисленият. Дали ня-

кога сте се замисляли, ако не го бяха измислили хората, какво щяхме да правим на него? Празен ден. Тринадесети, празен ден, и хоп - петнадесети. Странно би било, не мислите ли?

Та, както и да е, срещнах на този иначе така измислен и нерелен, но и истински приятел една моя приятелка, която се оказа, че е близка на най-добрата приятелка на момичето, в което щях да се влюбя, и ми разказа следната история, която научила именно от най-добрата приятелка на момичето, което харесваше моя познат. Та тя каза на моята приятелка, а моята приятелка го каза на мен, как добрият ми познат пратил на онова момиче, в което бе влюбен и в което аз впоследствие щях да се влюбя, цветя. Но не само един букет, а цели три.

Казват, че ако се смееш истински пет минути, все едно си излял едно твърдосварено яйце. Също така съм чувал, че смехът давал дълголетие и здраве. Не обичам яйца, пък били те и твърдосварени, затова предпочитам да приема, че ще живея десетина минути повече. Голям смях падна.

Представяте ли си, три букета. Не един, не два, а три. И в същия момент нещо ме прониза - отново странната символика на моя познат. Но този път тя никак не му донесе късмет. Напротив, доведе го до пълен разрыв в отношенията му с момичето и до моето влюбване в нея.

Та значи, отишъл той в един цветарски магазин и поръчал три букета, всеки от по пет рози и дал заявка да пристигнат на еднкой си адрес в еднкой си часа. И те наистина пристигнали. Моята приятелка ми разказа подобна версия. Отива сутринта рано в един цветарски магазин и поръчал един букет от петнадесет рози. Но в последствие решил да бъдат три от по пет, пла-

тил и си излязъл.

Опитах се да се поставя на мястото на момичето, в което щях да се влюбя. Отваря вратата след продължителното звънене рано сутринта и ѝ подават букет рози. След като учудването ѝ отmine, сигурно си е дала сметка от кого е и по дедуктивно-традуктивен път е стигнала до извода, че той е отишъл, може би предната вечер, по-вероятно тази сутрин, до цветарски магазин, който прави доставки по домовете, и е поръчал букета. Имплицитно би подразбрала за очакващите два букета по посланието в картичката.

Единствената загадка би си останала как е разбрал адреса ѝ, но на това надали е било отдалено голямо значение. Впрочем, адреса на предишното момиче, на което той бе пратил рози, бе изнамерил посредством една своя учителка, която имаше някакво странно предразположение към него.

От малък обичаше много да чете. Когато порасна, желанието му растеше пропорционално и това даде своето отражение в редица насоки. Когато отиде в гимназията, съвсем случайно попадна в часовете на една стара учителка, която видя в него своите нереализирани се мечти. И така, те станаха добри приятели и

тя бе първият човек, за когото той се сети, когато му трябваше адресът на онова момиче. Това обаче не бе първият път, когато се ползваше от подобни услуги. Един негов друг приятел, който харесваше едно друго момиче, го бе помолил да му намери адреса ѝ и той отиде при своята учителка. Само че и неговият приятел не успя да осъществи заплануваното към другото момиче.

И така, приятелят на приятеля ми претърпя пълен крах, въпреки че не вярваше в магическата сила на числата. Приятелят ми, който вярваше в магическата сила само на нечетните числа, също претърпя крах. А аз се влюбих. Влюбих се в същото момиче, в което бе влюбен моят приятел, и разказвах на всички как той ѝ е пратил петнадесет рози на четиринадесети февруари. Тя също разказваше как на четиринадесети февруари получила от един свой обожател три букета от по пет рози всеки на равни интервали от по три часа. А аз се влюбих в нея. И също ѝ пратих цветя и подобно на приятеля на приятеля ми, който бе искал адреса на онова другото момиче, а също така и подобно на приятеля ми, който бе изпратил цветя на момичето, в което се влюбих, претърпя провал.

Може би някой го познава. Той се казва Грей Стоун.

Рафаел ХИТЛОДЕЙ

*Недей да ме събличаш,
ако няма да ми даваш нищо,
ако ще гледаш само как боли;
и всеки ден с усмивка ще разбиваш
бутилката в моите мечти.*

*Не ми доказвай колко си трагичен -
отдавна вече ти си лошото момче,
и в тъмнината неприлично разсъбличан,
ще разваляш нечие дете.*

*А когато твоят час настъпи,
от тебе всеки ще се отрече.
И загубил своят свят несъществуващ,
за последно ще се вкопчиш
в моето сърце.*

*Но някой ден ще се събуда
без цигари и без синини,
и ще се втурна да убивам всичко,
което си докосвал ти.*

P.E.P.dark

Както ритах есенните листи, усетих дълбоко в сърцето си нещо да се надига. Като кученце, подушило котка, то се заозъртва. Изведнъж изкача на повърхността и изригва. Аз се разкъсвам от ридания. Падам на земята и се сливам с мъката си. Мъката по загубен човек. Не издържам, агонията ме обсебва. Заравям пръсти в косите си и повтарям името му. Заболява ме още повече от спомена. Спомен, който унищожи душата ми. Уби ме, уби всяка жива частица у мен. И с всеки изминал ден продължава да отнема парченца от света ми. И аз имах вина, не само той. Аз го подтикнах към нея, макар и по нежелание. А тя не прощава. От първия път отнема на човек всичко и му оставя единствено желанието за още. И с всяка следващата доза човек губи своя вътрешен свят. Няма контрол над себе си. За него важна е само следващата пратка. Пратка удоволствие и бягство.

Аз също искам да избягам. От живота, от спомените, от

тази гора. Тук дадох на най-близкото си същество първата доза и тук го загубих завинаги. Аз, аз... Аз не исках, не знаех защо го правя. Просто го сторих.

Стоя на земята и се заривам с листа. До горе. Вече се вижда само лицето ми. То е изкривено от мъка, но вече няма сълзи. Те се загубват и изчезват. Но мъката остава.

Затова ми се плаче, а нямам повече сълзи. Болката ме изгаря, нищо вече не мога да сторя. Затова ще плача. Но нямам сълзи...

Рязко ставам, една-та ми сандалета се изхлузва. Не я вдигам, затичвам се. Там, където отивам, тя няма да ми трябва. Там ще ми трябва само сърцето - наранено, покрусено, мъртво. Тичам бързо, искам да отида при него. Да усетя прегръдката и прошепнатите думи на успокоение. Да усетя, че го има. Ето, близо съм. Събувам и другата си сандалета и скачам във водата. Сега не ме боли. Сега отивам при него...

Lete2

Разказ

Поезия

Историята на една отличничка

Бях на седем години, когато мама ми подари енциклопедия за професиите. Когато я отворих, прочетох: „За най-добрата лекарка“. Но не това ме тласна към медицината, разказва Невена Карадимова, възпитаничката на нашата гимназия, приета с пълен бал в МУ - Пловдив. Когато влязла в тук, тя се чувства объркана относно избора на професия, създава много приятелства, тръгва на плуване, взема участие в баскетболния отбор. Едно лято намира време и за работа във ветеринарна клиника.

Момичето помага с численото на клетките, няколко

пъти дори слага подкожни инжекции на животинките. Но въпреки любовта си към

животните, Невена се ориентира към хуманната медицина. Човек съзнава, че го правиш за негово добро, ако го боли, те разбира, споделя тя, не е така при животните и затова носиш чувство на вина. Засега не знам какво точно ще специализирам, защото нямам поглед над нещата, но неврохирургия или дерматология ми звучи интересно.

Все пак имам достатъчно време да реша, усмихнато заявява Невена. Странно е колко мъдрост се крие у едно толкова жизнерадостно момиче. Винаги усмихната и неуморна, казват за нея приятелите ѝ. Макар те да са останали на заден план, докато се е готвила за изпитите, сега си навакват пропуснатото. Веднага след химията заминава за морето, разказва Невена. Заслужена почивка след продължителна подготовка.

Моника u ban4ev

Вече всичко започна отначало, отначало, но за последен път. За последен път съм част от глъчката в двора на гимназията, очакваща да си вземе новата програма и да забегне в „Данито“, за да си припомни училищното ежедневие... Ежедневие, от което всички ние се оплакваме, а колкото е по-близка раздялата с него - вкопчаваме се като новородено в майка си.

Всеки, прекрачил прага на гимназията ни, е знаел, че времето му е точно преброено, че пясъчният часовник е направил своето първо и единствено завъртане и че под действието на неумолими космически закони всички пращинки ще се окажат на дъното - и това ще е краят.

Фактите в началото на края

Звучи трагично, може би?

Да, защото е край на цял един живот, един чудесен, безгрижен живот. Интервал от време, в който забелязваме всичко, кипим от енергия и вярваме, че светът е в нашите ръце, че можем да го променим, че ни чакат само радости, празници, че ще си живеем в голямото семейство от 1300 човека. И тъй като става трудно да говори сърцето, ще оставим фактите да кажат думата си.

Факт - започва нова учебна година в ЕГ „Пловдив“.

Факт - тя е първата за нови 260 ученици.

Факт - тя е поредната за близо 780.

Факт - тя е последна за почти 260 ученици.

За първите 260 - откривайте света, който е пред вас. Втора възможност няма да получите.

За вторите 780 - има още много какво да видите, продължавайте да ровите и летите, не спирайте никога.

За третите 260 - май остана много малко от бъдещето, което все още не се е превърнало в минало, затова живеете с дара на настоящето, дори в спомените си!!!

Още един пясъчен часовник се завъртя -

Честита нова учебна година!!!

ban4ev

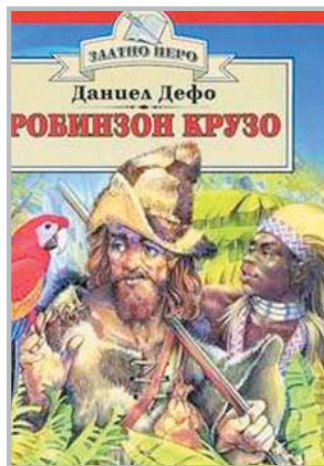
Фотографията за всички

В днешни дни фотографията става все по-достъпна за всички. На пазара има много евтини и функционални дигитални фотоапарати и всеки иска да има един. Но какъв точно да си избереш? С фотоапарата може да се снима рожден ден, красив залез или стилизиран портрет, от теб зависи за какво ще го използваш. В тази колонка ще ви разказваме, както за техническата същност на фотографията, така и за композиция, осветление и т.н. Като за начало ще започнем с закупуването на фотоапарата. Първият въпрос е - за какво ще ти е нужен той? Дали ще снимаш за семейния албум, или с надежда някой ден работите ти да се появят в градския музей? Ако искаш просто да си шпракаш, няма по-добро решение от дигиталния фотоапарат тип „сапунерка“. Тези фотоапарати правят сносни снимки, но са ограничени много откъм контрол над картината. За много хора това не е толкова важно. Мегапикселите сигурно са най-известният критерий за избиране на фотоапарат. Пикселите са малки точки, които светят в различни цветове (червено, синьо и зелено), колкото повече пиксели, толкова по-точна ще е снимката. Много е важна и оптиката. Вариото е разликата между най-голямо и най-малкото приближение. То също е от значение, но ако е много голямо, като например 12 пъти, могат да се получат малки изкривявания на образа, но това лесно се преглъща. Полупрофесионалните фо-

тоапарати са добро начало за по-запазените по фотографията. От личен опит съм убеден в бързината и мултифункционалността им. Но тя, естествено, има и своите минуси, а именно качеството на картината, затова най-добрият избор за наистина запалените е огледално рефлексният фотоапарат (SLR). Той може да е филмов или дигитален (DSLR). Дигиталните SLR-ри все още не могат да се мерят по качество с лентовите фотоапарати, но пък 10000 кадъра няма да ви струват и стотинка, докато с лентов SLR - около 4000 лева. Естествено, когато снимате на лента, обмисляте кадъра по-добре, но мъчителното чакане да видите резултата е непоносимо. Лентовите SLR са по-евтини, но дигиталните са по-изгодни. Предимството на SLR-те (лентови и дигитални) е, че обективите им са сменяеми. В повечето случаи хубавият обектив е по-скъп от самия фотоапарат, но за всеки влак си има пътници, качеството на снимките с такива обективи е несравнимо по-добро. Наистина хубавата техника е скъпа, но има голям пазар за фототехника втора ръка в сайтове като <http://photo-forum.net> и <http://photo-cult.com>. Там цените са значително по-ниски и можете да намерите хубава техника на приемлива цена. В тези форуми също можете да получите и съвети и разяснения, както и да публикувате ваши творби.

Никола а-клас, Випуск-2006

Пловдив проваля акцията на bookcrossing

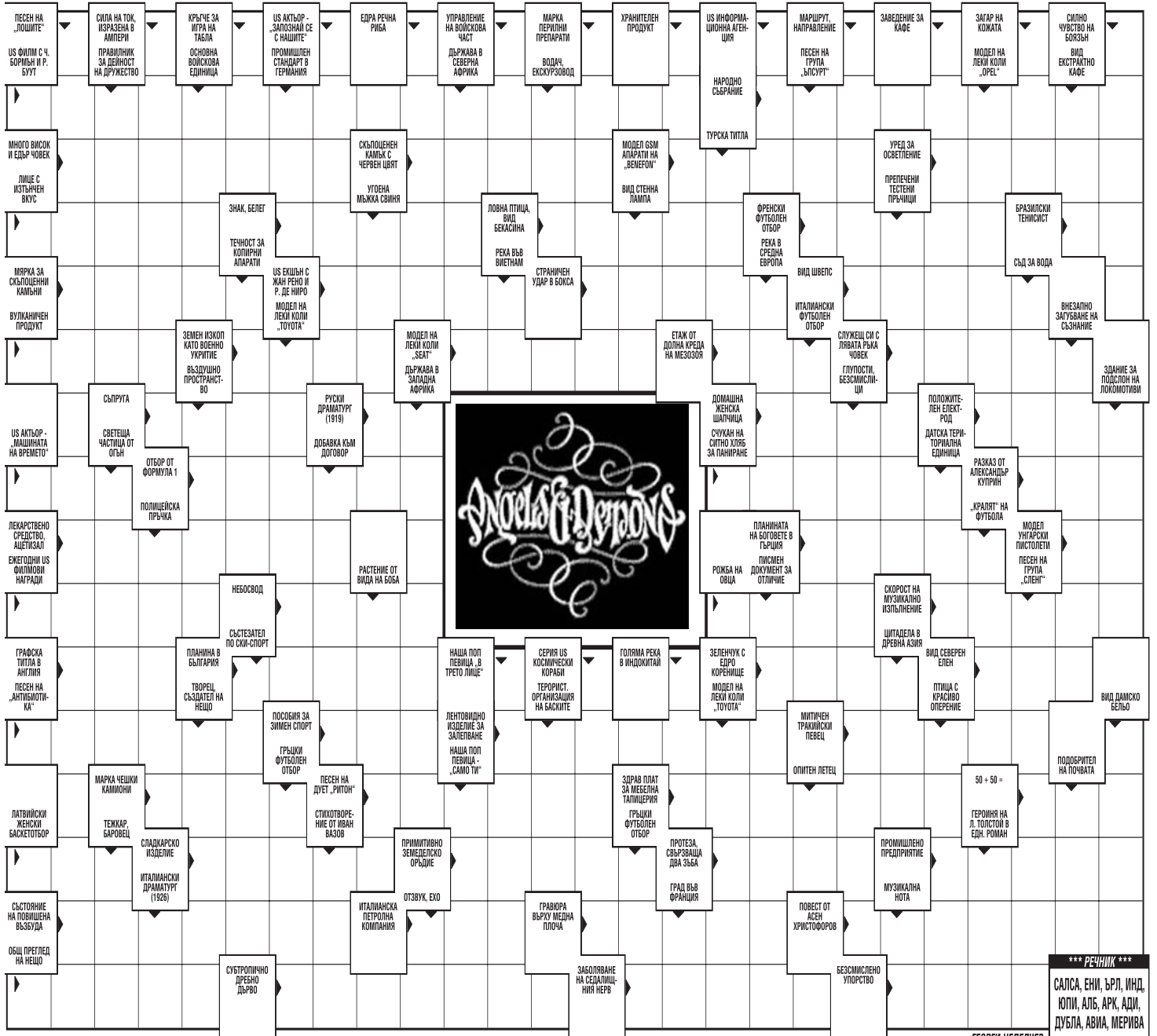
Докато в световен мащаб движението bookcrossing набира пълна пара, в България, и в частност в Пловдив, цялата инициатива търпи почти пълен провал. Bookcrossing е независима инициатива на един американски ентузиаст - Рон Хорнбейкър, създател на сайта, където хората могат да регистрират книги, които да оставят на публични места. Целта е да могат други да изпитат наслада от четенето им

безплатно. Това явно се оказва прекрасна идея - сайта www.bookcrossing.com има 479 569 регистрирани книги и 3 171 951 членове, от тях 402-ма са от България, а 34 - пловдивчани. Дотук всичко е наред, но само в случай, че не вземем под внимание един факт. От 82-те, оставени на публични места книги, само 20 са регистрирани като намерени. Имайки предвид, че книгите са оставени на изключително оживени места в града, е невъзможно да не са попаднали в нечий ръце. Сред „поснатите на свобода книги“ фигурират „Робинзон Крузо“ на Дефо, „Светата кръв и Светият Граал“ на Бейджът, „Поща“ на Буковски и много други актуални, класически, фантастични, научни и научнопопулярни творби. Редно е да се запитаме защо, въпреки усилията на феновете на bookcrossing, инициативата не може да намери почва под тепетата?

(Според данните в сайта полужението е подобно и в другите български градове.) Може би причината е в манталитета ни? В грешната ни представа за собственост? Решете вие!

ban4ev

Sudoku

		1		6	
	2	5	7		1
3	1	9	4		2
				4	5
		6	7		8
9	3		4		6
5	3		2		6
4	1	7	9		8
	9	3		1	

Немски езиков център „Саксония-Анхалт“

Немският езиков център „Саксония-Анхалт“ в Пловдив към Фондация „Център за срещи на провинция Саксония-Анхалт“ е основан през 1999 г. с подкрепата на Гьоте Институт – София, той е единствената институция в Пловдив и региона, оторизирана да провежда изпити по стандарта на Гьоте Институт с участието на негов представител.

Ние предлагаме евда широка палета от езикови курсове по немски език, които съответстват на Общоевропейската езикова рамка (GER) и извеждат до следните изпити:

Нива на езиковите курсове	ниво съгласно GER	изпити на Гьоте Институт
Грунщифе А1	A1	Start Deutsch 1
A2	A2	Start Deutsch 2
B1a	B1	Zertifikat Deutsch (ZD)
B1b		
Мителщифе B2a	B2/C1	Zentrale Mittelstufenprüfung /ZMP
B2b		
C1	C2	Prüfung Wirtschaftsdeutsch /PWD
от C1		
Оберщифе C2	C2	TestDaf
		Zentrale Oberstufenprüfung (ZOP)

Видове курсове: Екстензивни – с продължителност 12 седмици, 10 уч. ч. седмично, макс. 15 курсисти в група – есенен/зимен/пролетен семестър **Суперекстензивни** – с продължителност 4 седмици, 25 уч. ч., макс. 15 курсисти в група – летен семестър

Предлагаме следните езикови семестри: - от януари до края на юни

(зимен/пролетен семестър) записване за входящ тест – от 1. декември - месец юли (суперинтензивен) записване за входящ тест – от 1. юни - от септември до декември (есенен семестър) записване за входящ тест – от 1 септември

Актуални дати: летен интензивен курс начало 03 юли 06 край 28 юли 06

хорариум 100 уч. ч. 5 уч. ч (45 мин.) дневно без събота и неделя - записване за входящ тест: 01-23 юни 06 Входящ тест: 26 юни 06

Адрес: ул. „Екзарх Йосиф“ 7а , 4000 Пловдив , тел 032/655600, 655614 e-mail todorov@eu-bs.org , homepage www.dbg-bs.org

Гимназията

В ЦВЕТОВЕ

„Делта Те“ обявява конкурс!!!

Знаете ли, че най-дългата английска дума е *Taumatawhakatangihangakoauauotamateaturipukakapikimaungahoronukupokaiwhenuakitanatahi*. Тя е цдва от езика маури и е наименование на 305-метров хълм, намиращ е в Нова Зеландия, и означава „Ръбът на пропастта, където Таматеа (мъжът с големите колена, който се пързалаше, катереше и поглъщаше планините), който обиколи страната, свиреше с флейтата си на своята любима.“ А знаете ли, че практически в немския няма най-дълга дума, защото поради синтетичния му вид може да бъде създадена думазиречение като

Regenschirmlosigkeitgeratungsfahrtmöglichkeit, което, от своя страна, означава „Възможност да се окажеш в опасност поради безчадърие.“ За най-дългата българска дума всеки знае.

Сега ние ви предизвикваме да отпуснете юзите на въображението си и да измислите всевъзможни дълги думи на упоменатите езици. Единственото условие е да носятя смисъл. Заедно с името си ги изпратете ги на e-mail:

deltate@gmail.com или ги пуснете в кутията, която ще намерите на входа на голямата сграда. Наградата е интервю и книга. Успех!!!

Фотоконкурс

Условието е да имаш апарат и да обичаш да го ползваш. В конкурса можеш да участваш с не повече от 3 творби, като те могат да бъдат и цветни, и черно-бели снимки, копирани на гланц с размери 15/20. Творбите си постави в плик. В него трябва да има и двете ти имена, и класа ти, както и заглавията на приложените снимки. Плика пускаш в кутията, поставена в информационния център на втория етаж.

Творбите ще участват в изложба в училището ни, а най-високо оценената снимка ще бъде водеща за събитието.

Целта на конкурса е да те провокира. Да се опиташ да видиш живота около себе си от друг ъгъл и да ти даде възможност да споделиш своя светоглед с всички останали. Да наблюдаваш капките дъжд, които се стичат по листенцата на разцъфнала хризантема, и да усетиш полъха на носталгия по отминалото лято, да направиш така, че и тези, които се наслаждават на работните ти да го почувстват. Развихри въображението си и ни зарадвай с оригиналните си идеи и добро техническо изпълнение. Успех!

От Фотоклуба

Твоите три нови думи

От този брой в Делта те ще има нова рубрика - „Твоите три нови думи“, където ще публикуваме по една дума на български, английски и немски. Тези думи са забавни, интересни и рядко срещани, но не се знае кога ще ти се наложи да ги използваш, така че не ги подминавай като бърз влак малка гара, а им отдели няколко минути!

БАДАНАРКА - кръгла четка с дълги косми и с дръжка за варосване

UBIQUITOUS - вседъщ, повсеместен

NICHTDESTOTROTZ - въпреки че, въпреки това

Честито! Ти научи три нови думи!

Нагеджа ИВАНОВА

WANTED

Търся 2-3 момчета и също толкова момчета, за да може да се създаде нова група по спортни танци към един изветен клуб.

Ако някой се интересува:
Мая, 10-г клас. Благодаря!

Змия в училище! И само една да беше, и само змии да бяха нежеланите животни в гимназията, но просто тази се изпречи пред обектива на репортера ни.

Снимка от Атанас Банчев

БиСеРи

Ученичка:

А освен вратовръзката трябва ли да носим бяла риза и черна пола?

Учителка:

Не, не, не, на 15-и САМО по вратовръзките.

Е, да, ученици, сега е ясно, че има нещо, но дори и когато няма нищо, пак има нещо.

ЕКИП „ДЕЛТА ТЕ“

Редакторски екип:

Камелия ПЕТРОВА, 0898/517 775
Атанас БАНЧЕВ, 0878/107 667
Моника ЗАПРЯНОВА, 0885/163 146

Репортери:

Пепи ЯКОВА, Блага ЗЛАТЕВА,
Маргарита ПЕЕВА

Фоторепортер: Георги СТОИЛОВ

e-mail: deltate@gmail.com

Този вестник е осъществен с помощта и съдействието на ИК „Марца“ - Пловдив